

התעודה האלהית - שמואל

רמי ניר

עלי בן-אחיטוב I השתלט על אביו וניהן בשילה (שמואל אי די' 3)
 "ועלי הכהן ישב על-הכסא על-מזוזת היכל יהוה": **כבר** בגמי אילון: (שמואל אי' 9)
 בגן 58 שנה **עלי** שופט אחרי עבדון (שמואל אי' די' 15) בשנת 1127 לפנה"ס.

עד ניצחון "אבן העזר" פלשתים משלו בנישראל 40 שנה (שופטים יג' 1) ממשל פלשתים ל- 40 שנה **+20** משנת 1107 לפנה"ס. (שופטים יג' 1) "ויהתנם יהוה בגד-פלשתים ארבעים שנה"
 עפ"י (שמואל ב' ה' 4) בן 30 שנה מלך דוד **+16** (מגילת רות ד' 22) = (משוער) בגיל 63 **ישי הוליד את דוד** הולדת דוד **"זמן אמת"** בשנת 1091 לפנה"ס.

עלי מת (שמואל אי' די' 18) **עלי** שפט 40 שנה **+4** **בית עלי** (שמואל אי' ב' 30) "חלילה לי מי-מכבדי אכבד ובזי יקלוי":
 בשנת 1087 לפנה"ס. **עלי מת** (שמואל אי' די' 15) חיי עלי 98 שנה (שמואל אי' די' 11)

"וארון האלהים נלקחה":
בשבי פלשתים
"וארון האלהים" (שמואל אי' ו' 1)
הוחזר ע"י פלשתים אחרי 7 חודשים (שופטים יד' 4)

שמואל שפט 20 שנה **+20** **חפיפת זמן** (שופטים טז' 31) **שמשון שפט 20 שנה** (שמואל אי' ז' 2)
 בשנת 1067 לפנה"ס. **ניצחון "אבן העזר":** = מות שמשון **הפוך** **[7]=[430]** שנה **430 שנה ליציאת מצרים**

תקופת המלכות: (שמואל אי' י' 1) **שמואל** משח את שאול **1/2 +2** (שמואל אי' י' 1) **"מי-משחך יהוה":**
שאול מלך (שמואל אי' יב' 17) בשנת 1065 לפנה"ס. = **בקיץ**, בשנה זו (שמואל אי' טו' 2) שאול נלחם בעמלק (שמואל אי' טו' 29) **"ונגם נצח ישראל לא ישקר":**
 (שמואל אי' טז' 13) **שמואל** משח את דוד **+1** (שמואל אי' טז' 13) **"וימשח אתו בקרב אחיו":**
 (שמואל אי' יז' 50) = **"ויחזק דוד מן-הפלשתים":** כנראה מלך שאול 2 שנים + כמה חודשים
 כנראה נפלו **שאול ויהונתן** בחורף שנה זו (שמואל ב' ב' 10) **איט-בשת** מלך 2 שנים, **במחנים**
 (שמואל ב' ה' 5) דוד מלך **בחרון 7 שנים** + 6 חודשים (שמואל ב' ה' 4) **דוד** בן 30 שנה **7 שנים מלך דוד בחרון** (מלכים א' ב' 11)
לחת הברית II (שמואל אי' ז' 1) בבית אבינדב 33 שנה (שמואל אי' ז' 1) **"פרץ עזה":** (שמואל ב' ו' 8-6)

1. דוד מלך בירושלם **בשנת **1054 לפנה"ס. 24 דורות** (שמואל ב' ו' 2-19) **לחת הברית II** בירושלם (שמואל ב' יג' 1-22) אמנון ותמר **+26**
אמנון אנס את **תמר** (שמואל ב' יג' 23-29) **שנתים** אח"כ. בשנת 1028 לפנה"ס. = שנה 33 למלכות דוד
נערי אבשלום רצחו את אמנון בשנת 1026 לפנה"ס. **+2**
אבשלום חזר לירושלם (שמואל ב' יג' 38) **אבשלום** בגשור 3 שנים **+3** בשנת 1023 לפנה"ס.
אבשלום במשך **שנתים** בירושלם (שמואל ב' טו' 1) = **וינעש לו אבשלום מרפבה וססים":** (שמואל ב' טו' 1)
מענה בת-אבשלום נולדה בירושלם **רפבאים** נולד בירושלם - ושינה נולדו בשנת 1022 לפנה"ס. (שמואל ב' טו' 7) **"וינהי מקצ":** **40 שנה**
מרד אבשלום (שמואל ב' טו' 7) **דוד מלך 33 שנה בירושלם** בשנת 1021 לפנה"ס. **40 למלכות דוד** (שמואל ב' טו' 7)
דוד קנה את גרן ארונה (שמואל ב' כד' 24)

בגרן ארונה על הר הבית אבן השתיה אינה קימת באותם ימים...

"אבן העזר":

[8]=[יהוה]
 [3]=[אמונה]=[שם אלהים]
 [8]+[3]=[2]=[ברכה]

[8]=[אבן]
 [3]=[5+7+9]=[העזר]
 [8]+[3]=[2]=[ברכה]

(שמואל אי' ז' 12)

תיעוד טווחי הזמן של 2 מלחמות היסטוריות בין פלשתים וישראל, חושף את כוונת "יהנה" = מתי ואיך להימצא להם לבני-ישראל: ומתי סמלו הגימטרי = [אל נמצא]=5 או [העזר]=3 - או יחדו.

טווחי הזמן:

בשנת 1497 לפנה"ס = "יציאת מצרים" = (שמות יב' 40) = [אל נמצא] + [העזר] = [8]=[יהנה].

+ 370 שנה

בשנת 1127 לפנה"ס = "עלי הכהן": השתלט על אביו - "אחטוב": והיה כהן ושופט.. "והוא שפט את ישראל 40 שנה" = (שמואל א' ד' 18).

+ 20 שנה = במחצית I = שפט עלי 20 שנה = ובכללן לא מתועד מתי נולד שמואל.

בשנת 1107 לפנה"ס = פלשתים בימי "עלי" השתלטו ומשלו על ישראל למשך 40 שנה.

"ויתנם יהנה ביד-פלשתים ארבעים שנה": (שופטים יג' 1).

+ 20 שנה = במחצית II = שפט עלי 20 שנה = "והוא שמואל משרת בשילה".

בשנת 1087 לפנה"ס = "האבן העזר": (שמואל א' ד' 1) = פלשתים הנחילו "מפלה היסטורית" לישראל.

"לוחות הברית" = (שמואל א' ד' 11) = נפלו בשבי פלשתים ואבד הכבוד הלאומי. "עלי" ובניו "חפני ופינחס" מתו באותו יום, כנאמר בדבר הנבואה. זמן רב לפני "מפלה היסטורית זו", אבד "קשר האמת" "ודבר-יהנה היה יקר בימים ההם--אין חזון נפרץ": (שמואל א' ג' 1). אולם עם הופעת סמל [צדק]=[5]=410 שנה מיציאת מצרים, שמע "שמואל" לראשונה בחייו נבואת אלהים קשה = (שמואל א' ג' 11) = "ויאמר יהנה אל-שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל-שמעו--תצלינה שתי אזניו": להוכיח כי סמלו [אל נמצא]=[5] והוא "אלקשי". נבואה זו התקיימה באותה "מפלה" כאשר פלשתים הכו את ישראל בשדה המערכה = "וארון אלהים נלקח": (שמואל א' ד' 11). כלומר, פלשתים לקחו בשבי את כבודו של עם ישראל, את "ארון האלהים" ובו "לוחות הברית". לאור ניצחון היסטורי זה, ראו פלשתים את בני-ישראל כחסרי כבוד ואת עצמם ראו כמושלים בישראל "לנצח".

כאשר נולד "שמואל" = "ועלי הכהן ישב על-הכסא על-מזוזת היכל יהנה": (שמואל א' א' 9) = היה "עלי הכהן" = גם "שופט". באותה עת מעמדו כשופט שווה היה למעמד של מלך, כפי שהנהיג בזמנו "גדעון". כדי לבסס את עמדת הכוח הזו, הרחיק "עלי" את אביו "אחטוב הכהן הגדול" [ואולי "כהן אחטוב" עם בנו "אחמלך" בעיר-הכהנים--אשר בנב": ואולי נשאר "בשילה"] ומעצם התיעוד ברור, כי במשך 40 שנה "כהן עלי" באוהל מועד. אולם, מאחר ומעמדו של הכהן הגדול שמור לו עד יום מותו, יכול היה "עלי" להיות רק כהן בפועל. באותה עת כיהנו באוהל מועד גם "חפני ופינחס בני-עלי" = (שמואל א' ב' 12) = ומכוח מוצאם זה היו בעלי זכות לשאת את "ארון האלהים"... "ובני עלי בני בלעל": ועל שניהם אמר "איש האלהים" "ועתה נאם-יהנה חלילה לי כי-מכבדי אכבד ובזי יקלו": (שמואל א' ב' 30) ועליהם ניבא "איש האלהים" מוות ובאותו יום = (שמואל א' ב' 34). באותם ימים ניבא גם "שמואל" = (שמואל א' ג' 12-13) = את נבואתו הראשונה כאשר "דן האלהים" את "עלי", על כי ידע ולא עצר את שני בניו הבזים למוסר תורת משה ובשחיתותם מסכנים את עתיד "נצח ישראל". השפעתם הבלתי מוסרית של "חפני ופינחס", סילפה את צורת האמונה בישראל. "ארון האלהים" ובו "לוחות הברית" נראו אז, כקמיע, המצווה על "אלהים" להיות "לעזר" ולמלא כל רצון של בני העם הנבחר וללא מחויבות ונאמנות מצדם. על-כן באותו "יום היסטורי צוה ארון האלהים" להכות את האויב בשדה = "האבן העזר": (שמואל א' ד' 1) = ובאותו יום נלקחו "לוחות הברית" בשבי פלשתים.

בניו של **"עלי - חפני ופינחס"** הם שהביאו את **"אָרוֹן הָאֱלֹהִים"** אל שדה **"הָאֶבֶן הָעֶזְרִי"** וכפי שנאמר בדבר הנבואה בו ביום מתו שניהם. גם **"עלי"** באותו יום, כאשר שמע על **הַמַּפְלָה הַגְּדוֹלָה** וכי **"הָאָרוֹן לוחות הברית"** נפלו בשבי, צללו שתי אוזניו והוא מזועזע ומבוהל נפל אחרונית מכיסאו שבר את מפרקתו ומת בן 98 שנה = (שמואל א' ד' 15). באותו יום, גם כלתו של **"עלי"** אשת **"פינחס"** - שהייתה בהריון - לשמע הידיעה הקשה על נפילת **"הָאָרוֹן"** בשבי פלשתים נתקפה בזעזוע ובצירי לידה מוקדמים שהביאו למותה. לפני שנפחה את נשמתה קראה לבן שנולד = **"איכבוד"** = **"וַתִּקְרָא לְנֶעֱר אִיכְבוּד לְאִמְרָה גְּלָה כְּבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל אֶל-הַלֶּקַח אָרוֹן הָאֱלֹהִים"**: = (שמואל א' ד' 21).

"מבחו רצון האלהים": (שמואל א' ו' 14-3).

פלשתים אמנם לקחו בשבי את **הָאָרוֹן וְאֵת "לוחות הברית"**, אולם לא החזיקו בהם זמן רב. **"שבעה חדשים"**: (שמואל א' ו' 1) = בסמל **[שם]=[7]** **"הוכו פלשתים ביד האלהים"** בעונשים כבדים כמכות מצרים ובעינויים קשים, בכל עריהם = (שמואל א' ה') = שם שהה **"הָאָרוֹן"**.. מודאגים ומבוהלים נועצו סרני פלשתים בקוסמיהם שהחליטו כי חובה עליהם להחזיר את **"אָרוֹן הָאֱלֹהִים"** לבעליו החוקיים. אולם, את טקס העברת **"הָאָרוֹן"** לישראל קבעו קוסמי פלשתים (שמואל א' ו' 1-11) לקיים **"במבחן"**.. **"האם אכן זה רצון האלהים"**:

1. על **"עגלה חדשה"** הניחו את **"אָרוֹן הָאֱלֹהִים"** ובו **"לוחות הברית"** ולצד **"הָאָרוֹן"**.. הניחו ארגז מתנות זהב.
2. אל העגלה רתמו **"שתי פרות עלות"**: צעירות אשר זו להן פעם ראשונה להיות נרתמות בעול הרתמה והיה סיכוי כי לא תהיינה ממושמות.
3. **"פרות עלות"** הן כאלה שהמליטו לא מכבר **"עגלים"** יונקים וזו הייתה להן ההמלטה הראשונה בחייהן.
4. את **"העגלים"** סגרו **"ברפת"** בה ינקו בקביעות כאשר את **"הפרות"** רתמו, במתכוון **"אל עגלת המבחן"** - ממש לקראת שעת ההנקה.
5. לאחר שנרתמו **"אל עגלת המבחן"**, במרחק לא רב מן **"הרפת"**, הניחו **"לפרות"** לבחור את דרכן. כמובן על-פי טבען אמורות היו **"הפרות"** לפנות - **"אל הרפת אל העגלים"** - כדי לספק את יצר ההנקה.

"ואכן היה זה רצון האלהים": שהוכיח **"צדק"** במבחן קוסמי פלשתים: במקום לפנות **"אל הרפת"** משכו **"הפרות ללא עגלון את העגלה"** והלכו דרך ארוכה עד **"בית שמש"** = **"וישרנה הפרות בדרך על-דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלך וגעו ולא-סרו ימין ושמואל וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד-גבול בית שמש"**: (שמואל א' ו' 12). אנשי **"בית שמש"** קבלו את **"אָרוֹן הָאֱלֹהִים"** בהקרבת קורבנות ואולם, נענשו. אז העבירו את משמרת **"הָאָרוֹן"** ליד **"בני-לוי"** אל **"בית אבינדב"** **"בגבעה בקרית יערים"** = (שמואל א' ז' 1). אולם פלשתים, למרות שהחזירו את **"אָרוֹן הָאֱלֹהִים"**, ראו בניצחונם ההיסטורי מציאות המקנה להם זכות להמשיך ולמשול בבני-ישראל עד אין סוף כל הדורות.

20 + שנה = **"ויהיו עשרים שנה"**: (שמואל א' ז' 2) = לאחר **הַמַּפְלָה הַגְּדוֹלָה** ובהן שפט **"שמואל"** את בני-ישראל, אולם לא לבדו. בחפיפת זמנים במשך אותן **20 שנה** = (שופטים טז' 31) = שפט גם **"שמשון"** = **"ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל"**: (שופטים יד' 4) = לתיעוד ממשל **40 השנה** = (שופטים יג' 1).

בשנת 1067 לפנה"ס = "אבן העזר": נצחון הפוד היסטורי = 430 שנה מיציאת מצרים.

"במלחמה היסטורית זו" גברו "ישראל" על פלשתים והשיבו לעצמם את כבודם ועצמאותם. "שמואל" הציב במקום [אבן]=8] אוֹבְלִיֶסֶק "ויקח שמואל אבן אחת וישם בין-המצפה ובין השן ויקרא את-שמה אבן העזר ויאמר עד-הנה עזרנו יהוה": (שמואל א' ז' 12). ואפשר לשער כי נתן לה את השם "אבן העזר" כדי לסמל [שם]=7] = 430 שנה כטווח זמן להוכחה גימטרית, כאשר "בשם אלהים" נצרף "הפוד" להיות [העזר]=3].

נאמן "לנצח ישראל" תיעד "שמואל" בסמל [שם]=7] = [האבן העזר] גם את = (שמואל א' ד' 1) = המפלה הגדולה שהתרחשה באותו שדה מערכה כאמור 20 שנה קודם לכן.

מאידך, כדי להדגיש כי טווח זמן "העזר" הגיע, תיעד "שמואל" את נצחון ההפוד ההיסטורי בסמל [אבן העזר]=2] = [ברכה]. "העזר האלהי" אם-כן, כיפר על עוון ישראל אשר הביא לנפילת "לוחות הברית" בשבי פלשתים, בסמל [אל נמצא]=5] = "אלק שיי". עם זאת, סמל [העזר]=3] מוכיח כי אלהים קובע "מתי" הוא "אלק שיי" ומה הוא סמלו הגימטרי ומתי סמלו "ברכה" [אבן העזר]=2] = [ברכה].

+ 2 שנים

בשנת 1065 לפנה"ס = שפטו שמואל ובניו "ויהי כאשר זקן שמואל וישם את-בניו שפטים לישראל": (שמואל א' ח' 1).

+ 6 חדשים = בני-ישראל דרשו כי "שמואל" יקים עליהם "מלך": = "ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרךך עתה שימה-לנו מלך לשפטנו-בכל-הגוים": (שמואל א' ח' 1).

"מלכות שאול"

בשנת 1065 לפנה"ס = "מלך שאול": השם "שאול" אינו מקרי אלא תיעודי להוכיח כי היה שאול למלוכה...

כנראה בקיץ של שנה זו = [אמת]=9] = 432 שנה מיציאת מצרים. "שאול בן-קיש מלך על ישראל". וניתן לשער עפ"י = (שמואל ב' ב' 10) = "בן-ארבעים שנה איש-בשת בן-שאול במלכו על-ישראל ושתים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד": כי שאול מלך על-ישראל והוא בן 58 שנה = "במלכו ושתים שנים מלך על-ישראל": (שמואל א' י"א 1). ככלל, נובע מחשבון השנים לחיי "דוד" כי ככל הנראה: "מלך שאול על-ישראל 30 חדשים".

+ 6 חדשים = באותה שנה, נכשל "שאול" ולא השמיד את עמלק עד תום. אז אמר "שמואל" = "וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם פי לא אדם הוא להנחם": (שמואל א' טו' 29).

בשנת 1064 לפנה"ס = המאבק בפלשתים נמשך עוד כ- 14 שנה ומתיעוד של אותם ימים עולה הסמל [אל הים]=5] = [אל נמצא] אם "באפוד" אם "בחזון נפרץ".

+ 6 חדשים = "שמואל" משח את "דוד" = (שמואל א' טז' 13) = ומספר ימים לאחר מכן ארע הניצחון ההיסטורי על גלית הפלשתי = "ויחזק דוד מן-הפלשתי בקלע ובאבן ויך את-הפלשתי וימתהו": (שמואל א' יז' 50).

+ 6 חדשים = "ויהי שאול עיניו את-דוד מהיום ההוא והלאה": (שמואל א' יח' 9).

בשנת 1063 לפנה"ס = "שָׂאוֹל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל" במלוא הדרו = "וְשָׂאוֹל לְכַד הַמְּלוּכָה עַל-יִשְׂרָאֵל וְיִלְחָם סָבִיב בְּכָל-אֹיְבָיו בְּמוֹאָב וּבְבְנֵי-עַמּוֹן וּבְאֲדוֹם וּבְמִלְכֵי צוּבָה וּבְפִלְשְׁתִּים וּבְכָל אֲשֶׁר-יִפְנֶה יִרְשָׁע וַיַּעַשׂ חֵיל וַיַּךְ אֶת-עַמְלֶק וַיַּצֵּל אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד שִׁסְהוּי": (שמואל א' יח' 47-48).

+ 1 שָׁנָה = "אֶהְבֵּת דָּוִד וַיהוֹנָתָן" = (שמואל א' כ' 17) = "וַיִּבְרַח דָּוִד" = (שמואל א' כד' 14) = "וְשָׂאוֹל רִדְפָהוּ":

בשנת 1062 לפנה"ס = "שָׂאוֹל וּבְנָיו נָפְלוּ" = (שמואל א' לא' 2) = על הרי הגלבוע = "הַצְּבִי יִשְׂרָאֵל עַל-בְּמוֹתֶיךָ חָלַל אִיךְ נָפְלוּ גְבוּרִים": (שמואל ב' א' 19).

+ 6 חֲדָשִׁים = תיעוד חסר = "וַאֲבִנֵּר בֶּן-נֹר שָׂר-צָבָא אֲשֶׁר לְשָׂאוֹל--לָקַח אֶת-אִישׁ בִּשְׁתַּת בֶּן-שָׂאוֹל וַיַּעֲבֶרְהוּ מִחֲנִים": (שמואל ב' ב' 8) = "בֶּן-אַרְבָּעִים שָׁנָה אִישׁ-בִּשְׁתַּת בֶּן-שָׂאוֹל בְּמַלְכוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל וּשְׁתֵּים שָׁנִים מֶלֶךְ אַךְ בֵּית יְהוּדָה הָיוּ אַחֲרֵי דָוִד": (שמואל ב' ב' 10).

"מַלְכוּת דָּוִד":

+ 6 חֲדָשִׁים = "בַּחֲבֵרוֹן מֶלֶךְ דָּוִד שָׁשָׁה חֲדָשִׁים": = (שמואל ב' ה' 5) = וביסס (כנראה בקיץ של אותה שנה) את מלכותו.

משנת 1061 לפנה"ס = "דָּוִד מֶלֶךְ בַּחֲבֵרוֹן 7 שָׁנִים נֹסֶפּוֹת" = "בַּחֲבֵרוֹן מֶלֶךְ עַל-יְהוּדָה שִׁבְעַת שָׁנִים": = (שמואל ב' ה' 5). ["רָכַב וּבַעֲנָה" רצחו את "אִישׁ-בִּשְׁתַּת" = (שמואל ב' ד' 7)].

+ 7 שָׁנִים

בשנת 1054** לפנה"ס = "דָּוִד" כבש את ירושלים - ואת הָאָרוֹן ובו "לוּחוֹת הַבְּרִית" הביא לבירתו "וַיִּרְכְּבוּ אֶת-אָרוֹן הָאֱלֹהִים אֶל-עֵגְלָה חֲדָשָׁה וַיִּשְׁאַהוּ מִבֵּית אֲבִינֹדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה": (שמואל ב' ו' 3). כלומר, מעת שהוחזרו מהשבי הפלשתי נשארו "לוּחוֹת הַבְּרִית בְּאָרוֹן" "בְּבֵית אֲבִינֹדָב" = 33 שָׁנָה.

+ 1 שָׁנָה

בשנת 1053 לפנה"ס = "דָּוִד" נלחם והכניע סופית את פלשתים = "וַיִּקַּח דָּוִד אֶת-מִתְגַּ הָאֲמָה מִיַּד פְּלִשְׁתִּים": (שמואל ב' ח' 1).

+ 32 שָׁנָה

בשנת 1021 לפנה"ס = "בִּשְׁנַת הָאֲרָבָעִים לְמַלְכוּת דָּוִד" הסתיים פרק הנבואה על גורל "בֵּית עֲלִי" כלומר - 66 שָׁנָה לאחר נפילת "אָרוֹן הָאֱלֹהִים" בשבי פלשתים.

באותם ימים "וַיַּעַץ אַחִיתֹּפֶל לְאַבְשָׁלוֹם" .. למרוד "בְּדָוִד" אביו = "וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה": (שמואל ב' טו' 7). "מֶרְדָּ אֲבִשָׁלוֹם פָּרַץ" .. "וְדָוִד" נאלץ לנטוש את ירושלים ודרך המדבר, לברוח ולעבור את הירדן מזרחה. "אַבְשָׁלוֹם" באותה עת בירושלים קיבל את "עֲצַת אַחִיתֹּפֶל" להוכיח את עליונותו וכדי להבאיש את אהדת העם לאביו שכב עם "נִשְׁוֹת דָּוִד" = (שמואל ב' טו' 22) = לעיני כל ישראל - כדבר הנבואה = (שמואל ב' יב' 11) = "הֲנִי מִקִּים עֲלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ וְלִקְחָתִי אֶת-נִשְׁיֶךָ לְעֵינֶיךָ וְנָתַתִּי לְרַעֲיָךְ וְשָׁכַב עִם-נִשְׁיֶךָ לְעֵינֵי הַשָּׁמַשׁ הַזֹּאת":

ובאותם ימים, מיד לאחר כשלונו "מֶרְדָּ אֲבִשָׁלוֹם" .. בתמיכתם של נְתָן הַנְּבִיא וּבְנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע = "וַיִּקַּח צְדוֹק הַכֹּהֵן אֶת-קָרוֹן הַשָּׂמֶן מִן-הָאֹהֶל וַיִּמְשַׁח אֶת-שָׁלְמֹה וַיִּתְקַעוּ בְּשׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעָם יְחִי הַמֶּלֶךְ שָׁלְמֹה": (מלכים א' א' 39). באלה הימים נפטר "אַחֲטוֹב" והוא [קֹהֲתִי] = כְּפֹן 180 שָׁנָה.

או "שָׁלְמֹה הַמֶּלֶךְ" כדי = "לְמַלְא אֶת-דָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבַר עַל-בֵּית עֲלִי בְשָׁלְמָה": (מלכים א' ב' 27) = קיים את נבואת "שָׁמוּאֵל" = (שמואל א' ג' 12-13) והעביר את ירושת הכהונה הגדולה "מִבֵּית עֲלִי" - "לְבֵית צְדוֹק".

"שְׁשֻׁלַת קֶהֶת" = "שְׁשֻׁלַת בְּנֵי צְדוֹק":

"עֲלִי" וגם "צְדוֹק" היו בניו של "אַחֲטוֹב" = "וְאַחֲטוֹב הוֹלִיד אֶת-צְדוֹק" (דב"הי א' ה' 34) = אולם, "צְדוֹק" היה בכורו של "אַחֲטוֹב" מאשתו השנייה. כלומר, מכוח "בְּרִפְתַּת יַעֲקֹב" ומזכותו של "לְוִי" שהוליד בְּיָקֶהָ [באריכות הימים] (ואולי לבת-פרעה) את "קֶהֶת" ומכוח תוֹרַת מֹשֶׁה התחייב - כי "עֲלִי" - כבכורו של "אַחֲטוֹב" מאשתו הראשונה, יירש את הכהונה הגדולה ביום מותו של אביו. השחיתות בזרע "קֶהֶת" ועונש הנצח "לְבִית עֲלִי", מוצנעים בין ניסוחי ספר שמואל, אך וודאי מספקים את המחויבות כלפי "הָאֱמֶת" הכתובה = "עַל-סֵפֶר הַיְשָׁר": הוא "יוֹמֵן לוחות הַבְּרִית". יומן זה שעודכן מידי יום בידי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל" תועדו בו טווחי הזמן ותמורות הגורל של עם ישראל לטוב ולרע מעצם "פְּעַל אֱלֹהִים": (תהלים סד' 10). ואמנם, את תיעוד מקומו של "עֲלִי בְשֻׁלַת קֶהֶת" קשה לזהות בברור, עקב אי הסדר וחוסר הארגון בין הפסוקים. ההוכחה כי שחיתות "בֵּית עֲלִי" באה גנטית אל "זְרַע אַחֲטוֹב" מביצית אשתו הראשונה - כנראה הייתה קשה לתיעוד. כלומר, לא נכתבה הודאה כי מתורשה של אישה הושחתה רמת המוסר בתורשת "זְרַע קֶהֶת" והיא המקור לעונש הנצחי אשר הוטל על "בֵּית עֲלִי".

אולם, התיעוד אשר בא ואמנם מוכיח את רמת המוסר כראויה לאמון בתורשת "שְׁשֻׁלַת בְּנֵי צְדוֹק" ממשיכי "זְרַע קֶהֶת" = "וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם בְּנֵי צְדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת-מִשְׁמֶרֶת מִקְדָּשֵׁי בְּתוּעוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵעַלִי--הַמָּה יִקְרְבוּ אֵלַי לְשִׁרְתָּנִי": (יחזקאל מד' 15) = חושף מעצם קיומו את הפרק ההיסטורי הייחודי המעיד על שחיתות מוסרית, אותה הביאו "בְּנֵי עֲלִי" על "נִצַּח יִשְׂרָאֵל".

"זְרַע-אַחֲטוֹב": - מאשתו הראשונה - "בְּנֵי עֲלִי וְאַחֲמֵלֶךְ" מתועדים במסגרת שני אירועים נפרדים בין טווחי הזמן של "יְמֵי שָׁאוֹל":

א. אירוע הניצחון על פלשתים = (שמואל א' יג' 23) = "לִיהוֹנָתָן" ונושא כליו "בְּמַעֲבַר מַכְמֶשׁ" = מתקשר עם שמו של "אַחֲיָה בֶן-פִּינְחָס בֶּן-עֲלִי" אשר היה "שׁוֹמֵר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים" = "וַיֹּאמֶר שָׁאוֹל לְאַחֲיָה הַגִּישָׁה אֲרוֹן הָאֱלֹהִים כִּי-הִיָּה אֲרוֹן הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא": = (שמואל א' יד' 18).

כלומר, לְאַחֲיָה זכות אבות לשאת את "אֲרוֹן הָאֱלֹהִים" ותיעוד הזכות הועתק במהופך = "וְאַחֲיָה בֶן-אַחֲטוֹב אָחִי אֵיכְבוֹד בֶּן-פִּינְחָס בֶּן-עֲלִי כִּהֵן יְהוָה בְּשָׁלוֹ--נִשְׂא אֶפֹד": (שמואל א' יד' 3) = ובזאת מתועד מוצאו כי הוא "בֶּן זְרַע-אַחֲטוֹב". לפי-כך, מתחייב עדכון כדלקמן: "וְאַחֲיָה אָחִי אֵיכְבוֹד בֶּן-פִּינְחָס בֶּן-עֲלִי בֶן-אַחֲטוֹב כִּהֵן יְהוָה בְּשָׁלוֹ--נִשְׂא אֶפֹד": ואכן, מובן כי = "עֲלִי סִבּוֹ שֶׁל אַחֲיָה" הוא "עֲלִי בֶן-אַחֲטוֹב" (מנוקד חסר דגש).

ב. אירוע הטבח שביצע "דוֹאֵג הָאֲדָמִי בְּצוֹ שָׁאוֹל" מתעד את "אַבְיָתָר" אשר נמלט בשעת הוצאה להורג של "85 כֹּהֲנִים בְּעִיר-הַכֹּהֲנִים--אֲשֶׁר בְּנֵב" = (שמואל א' כב' 18) = "וַיִּמְלֹט בֶּן-אַחַד לְאַחֲמֵלֶךְ בֶּן-אַחֲטוֹב וְשֵׁמוֹ אַבְיָתָר וַיִּבְרַח אַחֲרַי דָּוִד": (שמואל א' כב' 20). מהתיעוד מתקבל, כי "אַבְיָתָר" הוא "בֶּן-אַחֲמֵלֶךְ" כאשר "אַחֲמֵלֶךְ" הוא "בֶּן-אַחֲטוֹב" (שמואל א' כב' 20) = ולכן הוא "אַחֲמֵלֶךְ אָחִי עֲלִי" וְהֵם "בְּנֵי הַס" "לְאִם אַחַת" = כי "אַבְיָתָר" נכדו מאשתו הראשונה של "אַחֲטוֹב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל", היה המועמד הטבעי לרשת את הכהונה הגדולה. אולם גורלו נחרץ בנבואת "שְׁמוּאֵל" = (שמואל א' ג' 12-13).

"נְבוּאָה לֹא נָתַן לְעֶקּוֹף":

"אֲבִיתָר" רצה להיות **כֹּהֵן גָּדוֹל** ולעקוף את תכתיב הנבואה. לכן, הצטרף אל "יֹאבֵב בֶּן-צִרְיָה" להמליך את "אֲדֹנִיָּה בֶן-חֲגִית". אולם "דָּוִד" המליך את "שְׁלֹמֹה" = (מלכים א' א' 39) = בתמיכת "נָתַן הַנְּבִיא וּבְנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע". "שְׁלֹמֹה" שזכר את נאמנותו של "אֲבִיתָר" לאביו "דָּוִד" - רק גרש את "אֲבִיתָר" מירושלים "לְעֵנְתוֹת" [עיר הכהנים] ומאז "לָנֶצַח", שמורה הכהונה הגדולה "בְּשֵׁשֶׁלֶת בְּנֵי צְדוֹק" ובזאת מתקיים דבר הנבואה = "עַל-בֵּית עֲלִי בְּשֵׁלֶה": (מלכים א' ב' 27).

ואכן, **480 שָׁנָה מִיְצִיאַת מִצְרַיִם - עֶזְרָה הָאֱלֹהִים נִמְצָא לְשֵׁלֶמָה הַמֶּלֶךְ לְבָנוֹת מֶקֶדָשׁ - [מֶקֶדָשׁ]=[אֱמוּנָה]=[שֵׁם אֱלֹהִים]=[3]=[480].**